

Народъ по покривитѣ на домоветѣ на кремлевската стена. На фенеритѣ са покатерили, като са държатъ съ ржцѣ... И всичко това мълчи, като ужъ са боятъ съ говорѣтъ си да не нарушатъ спокойствието му; вече нищо не са чува.... Нищо не са вижда. Уволнени солдати хиляди въ тази тълпа... Само тѣ говорятъ: разказватъ на тълпата, какъвъ той бѣше, какъ той ги обичаше, обичаше народѣтъ... И колко въ това нехитро разказване са чува прѣданостъ къмъ него... Около мене разказва нѣкой [си офицеринъ]: — Отивамъ въ тълпата, чувамъ единъ солдатинъ говори: така ний го любихме, че да са появи какъвто и да е бой, донеси го мъртъвъ отъ прѣдъ насъ, изведижъ ний всичко ще понесемъ... И дѣйствително, тѣ отивахъ подирѣ му.... Носяхъ са като вълни, които разбили прѣградата, като вълни силни, неукротими, незнаящи, или по добръ, не замѣчающи съпротивление... Тѣзи, които сполучи да остане въ гостиницата бѣше безъ шапка. Веякой пѣтъ, като до тѣхъ са доносяше отъ гласовѣтъ пѣнието на пѣвцитѣ, тѣ са кръстятъ..... Кръсти са и тълпата слѣдъ тѣхъ.

На площадъта панихидата! пакъ са чува наоколо....

— Сященицитѣ тукъ... Ний всинца искаме...

По улашенната отъ нѣщо си полиция мълчи...

— Демонстрация може да стане, моля!... говори единъ отъ пазителитѣ на порядъкѣтъ...

Къмъ пладня, тълпата вече не са увѣличава, а са сгжстява; на сжщото мѣсто стигнахъ нови сотни и хиляди народъ. Ако да не би виковетѣ на агентитѣ, а и псувнитѣ на жандармитѣ, които слѣпешката са спущатъ въ тѣзи тълпи неизвѣстно защо, то тишината наоколо щѣне да бжде мъртва...

Най послѣ панихидата са свърши. Сестрата на покойнитѣ, която плачеше до сега безмълвно, зариде сега, когато гробѣтъ на брата ѝ вдигижъ на ржцѣ, за да го занесатъ въ църквата *Три Святители*, на самый край на Москва, на желѣзницата, по която ще го закаратъ въ чифликѣтъ му...

Глжчка са разнесе по площадъта... Тази глжчка са донеси до насъ, които дигнахме този гробъ.

Наконецъ, отворихъ пѣтъ на площадъта.... Наконецъ, въ нейната видѣлина, народѣтъ, който цѣло денонощие чакаше това, видѣ въ вѣнцитѣ отъ цвятя неговото лице. Ний нарочно дигнахме гробнитѣ санджкъ отъ къмъ главата...